

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 37/17
Luxemburg den 4 april 2017

Dom i mål C-544/15
Sahar Fahimian mot Bundesrepublik Deutschland

Medlemsstaternas myndigheter har, med hänvisning till att det föreligger hot mot allmän säkerhet, rätt att neka en iransk medborgare med examen från ett universitet som omfattas av restriktiva åtgärder visering för studier på ett känsligt område såsom it-säkerhet

Nationella myndigheter förfogar visserligen över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid prövningen av om det föreligger ett hot mot allmän säkerhet. Beslutet att neka visering ska emellertid ha motiverats i tillräcklig mån.

Sahar Fahimian, som är iransk medborgare, innehar en masterexamen i informationsteknologi från Sharif University of Technology (Iran). Nämda universitet omfattas av de restriktiva åtgärder som Europeiska unionen vidtagit på grund av universitetets betydande samarbete med den iranska regeringen bland annat på det militära området.

År 2012 erhöll Sahar Fahimian ett doktorandstipendium från forskningscentret Center for Advanced Security Research Darmstadt (CASED) vid Darmstadts tekniska universitet (Technische Universität Darmstadt, Tyskland), för att bedriva doktorandstudier vid nämnda forskningscentrum. Hennes forskningsprojekt avsåg alltifrån säkerhet för mobila system, i synnerhet spårning av intrång i smarta telefoner, till säkerhetsprotokoll. Därefter ansökte Sahar Fahimian om visering för studier vid den tyska ambassaden i Teheran. Då ansökan om visering avlogs, överklagade Sahar Fahimian avslagsbeslutet till Verwaltungsgericht Berlin (Förvaltningsdomstolen i Berlin, Tyskland). Den tyska regeringen har motiverat sitt beslut med att det kan befaras att den kunskap som Sahar Fahimian skulle kunna förvärva under sin studietid i Tyskland i ett senare skede kan missbrukas (insamling av känslig information i länder i västvärlden, internt förtryck i Iran eller allmänt i samband med åsidosättande av mänskliga rättigheter).

Det är mot denna bakgrund som Verwaltungsgericht Berlin har ombett EU-domstolen att uttala sig om tolkningen av direktiv 2004/114 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier¹. Syftet med direktivet är att främja tredjelandsmedborgares inresa i och rörlighet inom unionen i studiesyfte och att verka för att Europa får en ställning som världsledande centrum för studier och yrkesutbildning. För att en sådan visering ska kunna beviljas krävs enligt direktivet emellertid bland annat att sökanden inte kan betraktas som ett hot mot allmän säkerhet. Verwaltungsgericht Berlin har sökt klarhet i huruvida medlemsstaternas myndigheter förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning (som innebär att deras bedömning endast kan vara föremål för en begränsad rättslig överprövning) vid prövningen av om sökanden ska betraktas som ett hot mot allmän säkerhet och huruvida nämnda myndigheter har rätt att neka den begärda viseringen under sådana omständigheter som dem som är i fråga i det nationella målet.

Genom den dom som avkunnas idag slår EU-domstolen fast att medlemsstaternas myndigheter förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid prövningen – som ska göras mot bakgrund av samtliga relevanta omständigheter som kännetecknar situationen för den tredjelandsmedborgare som har ansökt om visering för studier – av om nämnda tredjelandsmedborgare ska betraktas som ett hot mot allmän säkerhet, även om det endast skulle vara fråga om ett potentiellt hot.

¹ Rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärbete (EUT L 375, 2004, s. 12).

Dessutom utgör direktivet inte hinder för att de nationella myndigheterna beslutar att neka visering för studier för en tredjelandsmedborgare som (i) har en examen från ett universitet som omfattas av de restriktiva åtgärder som unionen vidtagit (på grund av det universitetets betydande samarbete med den iranska regeringen på det militära området eller på områden med militär anknytning), och som (ii) har för avsikt att i den berörda medlemsstaten bedriva forskning inom ett för den allmänna säkerheten känsligt område, om de uppgifter som dessa myndigheter förfogar över innebär att det kan befaras att den kunskap som den personen förvärvar under sin forskning i ett senare skede kan användas på ett sätt som kan hota den allmänna säkerheten. Domstolen preciserar att insamling av känslig information i länder i västvärlden, internt förtryck i Iran eller, mera allmänt, åsidosättande av mänskliga rättigheter är oförenligt med strävan att förebygga hot mot den allmänna säkerheten.

Under dessa omständigheter ankommer det på Verwaltungsgericht Berlin att pröva om det beslutet har motiverats i tillräcklig mån och om det har antagits på tillräckligt goda grunder.

PÅPEKANDE: Systemet med begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolar i medlemsstaterna att, i mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. EU-domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127